

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 45.

Vydána dne 17. května 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (121. a 122.) 121. Nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového. — 122. Nařízení, kterým se upravuje lesní těžba v hospodářském roce 1938/1939.

121.

Vládní nařízení

ze dne 10. května 1939

o zřízení nejvyššího úřadu cenového.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

ČÁST PRVNÍ.

Všeobecná působnost nejvyššího úřadu cenového a politických úřadů.

§ 1.

(1) Ke tvoření cen zboží a úkonů všeho druhu, jakož i veškerých úplat a k dohledu na tyto ceny a úplaty se zřizuje nejvyšší úřad cenový (NÚC). Z působnosti tohoto úřadu jsou vyloučeny věci týkající se mezd a platů; věci týkající se úroků a cenných papírů jsou upraveny zvláště.

(2) Nejvyšší úřad cenový jest bezprostředně podřízen předsedovi vlády a v jeho čele je předseda, kterého jmenuje a zprošťuje funkce na návrh předsedy vlády státní president. Předseda tohoto úřadu se účastní, určí-li tak předseda vlády, s hlasem poradním schůzi vlády, pokud jednájí o předmětech, které spadají do oboru působnosti nejvyššího úřadu cenového.

(3) Složení, organisace a způsob činnosti nejvyššího úřadu cenového se podrobněji upraví vládním nařízením.

§ 2.

(1) Nejvyšší úřad cenový může k zajištění národohospodářsky oprávněných cen a úplat činiti všechna potřebná opatření, zejména může stanoviti nejnižší nebo nejvyšší, směrné nebo pevné ceny zboží a úkonů všeho druhu a vyšší veškerých úplat, jakož i vydávati směrnice pro vedení obchodních a hospodářských

knih a podobných záznamů u podniků, které vyrábějí nebo dávají do oběhu zboží nebo poskytují úkony. Vydávati všeobecná nařízení ve věcech cenových k návrhu předsedy nejvyššího úřadu cenového přísluší předsedovi vlády.

(2) Nejvyšší úřad cenový jest oprávněn v mezích své pravomoci žádati od každého písemná i ústní vysvětlení o zásobách zboží a o všech okolnostech důležitých pro tvoření cen a úplat a pro dohled na ně, jakož i provésti prohlídku obchodních a provozních místností a skladů, a jsou-li pro to zvláštní důvody, i jiných místností a míst, kde jest nebo by mohlo býti zboží chováno, a nahlédnouti do obchodních a hospodářských knih a jejich příloh, dokladů a záznamů a učiniti anebo si vyžádati z nich výpisy. Do soukromých bytů a jejich vedlejších místností možno vstoupiti jen na základě zvláštního rozkazu příslušného úřadu. Při tom budiž šetřeno ustanovení druhé věty § 8 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního. Orgány pověřené výkonem opatření podle tohoto odstavce jsou povinny — jak po dobu trvání služebního poměru, tak i po jeho skončení — zachovávatí úplnou mlčenlivost o všech věcech, o kterých se dověděly při své činnosti, zejména o každém obchodním a výrobním tajemství. Výsledku šetření ani okolností při něm zjištěných nesmí býti použito k jiným účelům, než k účelům, jichž se týká toto nařízení.

§ 3.

(1) Veškerá působnost ústředních úřadů ve věcech cenových a správní působnost vlády v těchto věcech náleží výhradně nejvyššímu úřadu cenovému, pokud se v tomto nařízení nestanoví jinak.

(2) Příslušný ústřední úřad uvědomí pokud možno předem nejvyšší úřad cenový o všech svých opatřeních v záležitostech, které se týkají zásobování zbožím a úkony.

(3) Železniční tarify (tarifní slevy), poplatky a sazby, jakož i poštovní a telegrafní (telefonní) sazby stanoví nebo schvalují se souhlasem nejvyššího úřadu cenového dosud příslušné orgány a úřady. Totéž platí o stanovení cen výrobků státních monopolů.

(4) Dosavadní opatření úřadů, ústavů, korporací, podniků a jiných správních orgánů, zejména i orgánů zájmové samosprávy, v oboru tvoření cen a úplat, vydaná přede dnem vyhlášení tohoto nařízení, zůstávají v platnosti; takováto opatření mohou býti nadále činěna, pokud podle tohoto nařízení nepřísluší přímo nejvyššímu úřadu cenovému, jen se souhlasem nejvyššího úřadu cenového.

§ 4.

Nejvyšší úřad cenový může působnost ve věcech, jichž se týká toto nařízení, kdykoliv z části přenést na jiné úřady, zejména na zemské a okresní úřady.

§ 5.

(1) Působnost uvedenou v § 1 vykonávají v nižších stolicích zemské a okresní úřady (jejich expositury) a na vyzvání těchto úřadů i obce, a to podle nařízení a předpisů vydaných nejvyšším úřadem cenovým.

(2) Pravomoc vyznačená v § 2, odst. 2 náleží též zemským úřadům.

ČÁST DRUHÁ.

Zvláštní ustanovení o cenách.

§ 6.

Vyznačování cen.

(1) Kdo po živnostensku nebo na trhu nabízí nebo prodává potraviny, je povinen ve své obchodní místnosti zákazníkům přístupné, na svém prodejním stánku nebo trhovišti vyznačiti na místě zřetelně viditelném a písmem dobře čitelným cenu jednotlivých potravin, hledíc k jejich jakosti i množství.

(2) Zemský úřad a z jeho zmocnění okresní úřad může také u jiného druhu zboží naříditi, aby ceny byly zřejmě vyznačeny na zboží samém nebo jiným vhodným způsobem.

(3) Na zboží, které je k účelům obchodním veřejně vyloženo ve výkladech, výkladních skříních a oknech, v stáncích a podobně, musí býti ceny vždy vhodným způsobem zřejmě vyznačeny.

(4) Zemský úřad a z jeho zmocnění okresní úřad může naříditi, aby vedle ceny byly

zřejmě vyznačeny ještě jiné další okolnosti, důležité pro stanovení ceny zboží.

(5) Prodává-li se zboží na váhu, jsou prodáváči povinni dovoliti bezplatné užití svých vah, aby si kupci převážili prodávané jim věci.

ČÁST TŘETÍ.

Ustanovení o orgánech hospodářské kontrolní služby.

§ 7.

Všeobecná úprava organizace a služebního poměru orgánů hospodářské kontrolní služby.

Nejvyšší úřad cenový upraví v dohodě s ministrem vnitřními předpisy podrobnější organizaci a výkon služby orgánů hospodářské kontrolní služby, stanoví zásady pro jejich působnost, nařídí, jak tyto orgány mají býti vyškoleny, vyvíčeny a případně vyzbrojeny a opatřeny jinými pomůckami pro výkon služby, a vydá zvláštní služební řád, jímž budou zejména též stanoveny všeobecné i zvláštní služební povinnosti a služební práva jmenovaných orgánů a určen způsob, jakým se stíhá porušení jejich služebních a stavovských povinností. Až do vydání služebního řádu platí o stíhání porušení služebních a stavovských povinností dosavadní předpisy, platné pro tu kategorii zaměstnanců, ke které zaměstnanec, o nějž jde, přísluší.

§ 8.

Zvláštní ustanovení o právech orgánů hospodářské kontrolní služby.

(1) Všechny orgány hospodářské kontrolní služby mají při výkonu služby právo vyžádati si součinnost každého orgánu (úřadu, ústavu) veřejné správy, zejména též četnictva a orgánů policejních strážních sborů a obecní stráže bezpečnosti.

(2) Všechny orgány hospodářské kontrolní služby mohou v mezích svých služebních povinností a práv požadovati od každého vysvětlení o zásobách zboží, o zaplacených, žádaných nebo nabízených cenách, jakož i o všech okolnostech důležitých pro stanovení cen.

(3) Uvedeným orgánům musí býti při výkonu služby dovolen přístup do všech obchodních a provozních místností a skladů, jakož i do místností a na pozemky drah sloužící veřejné dopravě anebo poštovní a telegrafní správy, pokud v těchto místnostech nebo na těchto pozemcích jest chováno zboží, jež jest

předmětem pátrání těchto orgánů, a poskytnuta jim možnost nahlédnouti do obchodních záznamů veškerých těchto podniků. V místnostech a na pozemcích určených k provozu drah a pošt jsou orgány hospodářské kontrolní služby povinny v zájmu zajištění nerušené přepravy, nerušeného provozu a osobní bezpečnosti dbáti přání železničních a poštovních orgánů. Ustanovení § 2, odst. 2 o prohlídce soukromých bytů a jejich vedlejších místností, o povinnosti mlčenlivosti a o použití výsledku šetření platí obdobně.

(4) Při výkonu služby mohou orgány hospodářské kontrolní služby bráti, a to bez jakékoliv náhrady, avšak pouze v rozsahu pro výkon služby nezbytně nutném, vzorky jednotlivých druhů zboží a prováděti na místě nutná zabezpečovací opatření (zajištění, předběžné zabavení); tím nesmí býti rušena železniční a poštovní přeprava. Vzorky, jichž není třeba k dalšímu úřednímu jednání, nebo vzorky zbylé po provedení zkoušek budou vráceny.

(5) Výkonné orgány hospodářské kontrolní služby požívají, konajíce službu, právní ochrany civilní stráže.

ČÁST ČTVRTÁ.

Trestní a podobná ustanovení.

Přestupky.

§ 9.

(1) Pro správní přestupek bude — bez újmy soudního stíhání — potrestán, kdo poruší některé z ustanovení tohoto nařízení nebo nařízení podle něho vydaných nebo nevyhoví příkazu nebo zákazu vydanému podle tohoto nařízení nebo podle nařízení na jeho podkladě vydaných, anebo kdo se pouští do pleťích, jež jsou způsobilé zvýšiti ceny nebo udržeti ceny národohospodářsky neoprávněně.

(2) Přestupku ve smyslu odstavce 1 se dopouští zejména,

1. kdo za zboží nebo úkony požaduje nebo sobě nebo jinému dává poskytnouti nebo slíbiti cenu jinou, než je cena úředně stanovená nebo připuštěná, nebo cenu národohospodářsky neoprávněnou;

2. kdo za zboží horší jakosti požaduje nebo sobě nebo jinému dává poskytnouti nebo slíbiti cenu zboží lepší jakosti;

3. kdo při nákupu zboží, jež hodlá zeцитi, přeplácí cenu prodávacem požadovanou, anebo není-li určitá cena požadována, cenu úředně stanovenou nebo připuštěnou;

4. kdo se s jinými smlouvá, aby ceny zboží nebo úkonů byly bez národohospodářsky oprávněných důvodů zvyšovány;

5. kdo za tím účelem, aby ceny zboží byly neoprávněně zvyšovány, zboží skupuje, zásoby zboží hromadí, jeho výrobu nebo obchod s ním zastaví nebo podstatně omezí, nebo kdo za týmž účelem poruší smlouvu o jeho dodání;

6. kdo provozuje řetězový obchod se zbožím;

7. kdo prodej nebo odevzdání zboží nebo poskytnutí úkonů učiní závislým na tom, že bude zároveň přijato zboží nebo úkon jiného druhu nebo jakosti, anebo že bude zároveň slíbeno přijetí takového zboží nebo úkonů, jakož i kdo za tím účelem, aby dosáhl prodeje zboží nebo poskytnutí úkonů, zároveň přijímá nebo slibuje přijmouti zboží nebo úkony jiného druhu nebo jakosti;

8. kdo někoho zdržuje od návštěvy trhu se zbožím za tím účelem, aby zmenšil oběsání trhu, nebo kdo na trh přinesené zboží prodává nebo kupuje před počátkem úředně stanovených tržních hodin;

9. obchodník, jenž návštěvníku trhu odkoupí cestou na trh zboží, které tento dopravuje na trh;

10. kdo má účast na takových opatřeních orgánů zájmové samosprávy nebo spolku nebo jiného sdružení, která směřují k národohospodářsky neoprávněnému zvýšení cen zboží nebo úkonů.

(3) Z téhož přestupku je jako pachatel odpověden, kdo návodem, rozkazem, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci nebo úmyslně jinak způsobí nebo usnadní spáchání některého z přestupků uvedených v předcházejících odstavcích jinou osobou (pachatelem), i když pachatel nemůže býti pro tento přestupek stíhán nebo odsouzen.

(4) Pokus přestupků, uvedených v odstavcích 1 a 2, je trestný.

(5) Okolnost, zda ceny jsou národohospodářsky oprávněně nebo neoprávněně, posuzuje úřad podle volného uvážení.

§ 10.

Jako správní přestupek se trestá též porušení ustanovení

1. §§ 30 a 31 zákona ze dne 12. července 1933, č. 141 Sb. z. a n., o kartelech a soukromých monopolech (kartelový zákon),

2. vládního nařízení ze dne 20. dubna 1934, č. 75 Sb. z. a n., o výrobě mléka a výrobků z mléka a obchodu s těmito potravinami, ve

znění vládního nařízení ze dne 8. dubna 1938, č. 71 Sb. z. a n.,

3. § 10 zákona ze dne 12. února 1936, č. 41 Sb. z. a n., o spotřební dani z kyseliny octové.

§ 11.

Tresty.

(1) Přestupky uvedené v tomto nařízení trestají okresní úřady pokutou do 1.000.000 K nebo vězením do jednoho roku; byl-li přestupek spáchán při provozování živnosti, může býti vyslovena také ztráta živnostenského oprávnění, a to buď dočasně nebo na trvalo. Pro případ nedobytnosti pokuty buď uložen náhradní trest vězení do jednoho roku. Tyto tresty mohou býti uloženy též současně, v tom případě nesmí však trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činit více než jeden rok. Věci, jimiž byl trestný čin spáchán, které jím byly získány, nebo které jsou ke spáchání trestného činu zřejmě určeny, jakož i neoprávněně získaný výtěžek lze prohlásiti za propadlé ve prospěch státu, a to i když pachatel nemůže býti stíhán nebo odsouzen.

(2) Přestupky ostatních právních předpisů, které rovněž upravují záležitosti vymezené v § 1, jakož i přestupky předpisů, příkazů a zákazů vydaných podle tohoto nařízení, se trestají podle odstavce 1; v těchto případech platí i ustanovení odstavce 1 o prohlášení věcí a výtěžku za propadlé.

§ 12.

Zásady trestního řízení.

(1) Vyžaduje-li toho veřejný zájem nebo povaha trestného případu, budiž trestní řízení provedeno ihned na místě spáchaného činu. Uveřejnění, pokud se týče vyhlášení výsledku trestního řízení podle § 13 jest v takovém případě zpravidla provésti ihned po skončení trestního řízení.

(2) Při vydání trestního nálezu může úřad zároveň vysloviti, že případně podané odvolání nemá odkladného účinku.

(3) Nejvyšší úřad cenový a zemský úřad mohou, a to i během trestního řízení, převzít vedení trestního řízení a rozhodnouti v první stolici o trestní věci. Rozhoduje-li takto zemský úřad, lze se z jeho nálezu odvolati k nejvyššímu úřadu cenovému.

(4) Prominutí nebo zmírnění trestu v případech, ve kterých rozhodl zemský úřad v první stolici nebo nejvyšší úřad cenový, přísluší nejvyššímu úřadu cenovému.

(5) Odvolací úřad, rozhoduje o odvolání, jest oprávněn nahraditi jak výrok, tak i odůvodnění nižšího úřadu svým výrokem nebo odůvodněním a podle toho v odpor vzatý náleží v každém směru změnit a doplnit, a to i v neprospěch odvolatele.

(6) Činy trestné podle tohoto nařízení se promlčují v jednom roce. Promlčení počíná dnem, kdy byl čin spáchán.

§ 13.

Uveřejnění odsuzujícího výroku.

(1) Výrok, jímž byl uložen trest na svobodě nebo pokuta přesahující částku 10.000 K, nebo jímž byla vyslovena ztráta živnostenského oprávnění, se uveřejní na útraty odsouzeného jedenkrát podle okolností v jednom nebo i v několika denních listech, určených v trestním nálezu. Vedle uveřejnění v časopisech nebo místo něho lze v nálezu vysloviti, že se odsuzující výrok veřejně vyhlásí jiným způsobem nebo veřejně vyvěsí nebo jinak vyhlásí na útraty odsouzeného v obci, kde vinník bydlí, a v obci, kde se trestného činu dopustil.

(2) Při uložení mírnějšího trestu může býti stejným způsobem (odstavec 1) vysloveno, že se odsuzující výrok uveřejní na útraty odsouzeného jedenkrát v denním listě.

(3) Jsou-li pro to zvláštní důvody, budiž uznáno též na uveřejnění odůvodnění odsuzujícího výroku.

(4) Trestem na svobodě (odstavec 1) se nerozumí náhradní trest vězení.

§ 14.

Ručení za pokutu.

Za pokutu uloženou zřízencům, zmocněncům, zástupcům nebo jiným orgánům ručí majitel podniku, v němž byl trestný čin spáchán, nerozdílnou rukou s potrestaným, pokud potrestaný nejednal o své újmě nebo přímo proti daným mu příkazům nebo zákazům. Majiteli podniku se rozumí nejen jednotlivé fyzické osoby, nýbrž i společnosti (sdružení osob) a právnické osoby.

§ 15.

Ručení orgánů zájmové samosprávy.

Orgány zájmové samosprávy, jež působily k činnosti trestné podle tohoto nařízení, může

dozorčí úřad zbaviti jejich funkce, pokud se týče je rozpustiti. Neustaví-li se nové orgány v přiměřené lhůtě, kterou úřad zároveň stanovil, nebo není-li možno, aby se nové orgány ustavily podle platných předpisů, jmenuje dozorčí úřad správního komisaře (správní komisi) a určí podle volné úvahy dobu, kdy budou tyto orgány ustaveny způsobem stanoveným v platných předpisech.

§ 16.

Uzavření provozních a obchodních místností, zbavení vedení a zákaz provozu podniku.

(1) Nejvyšší úřad cenový může, a to i mimo případy trestního řízení, dočasně uzavřít provozní a obchodní místnosti podniku, který dává do oběhu zboží, případně obstarává úkony, jestliže majitel nebo provozovatel jedná ve věcech, upravených tímto nařízením, proti zákonným předpisům nebo nařízením úřadů. Dopustil-li se majitel nebo provozovatel takového podniku opětovně některého činu trestného podle tohoto nařízení, může jej nejvyšší úřad cenový zbaviti dočasně nebo trvale vedení podniku nebo zakázati další provoz podniku.

(2) Byl-li majitel nebo provozovatel podniku (odstavec 1) zbaven vedení podniku, ustanoví nejvyšší úřad cenový zároveň způsobilého náměstka pro další vedení podniku.

ČÁST PÁTÁ.

§ 17.

Poradní sbory.

Nejvyšší úřad cenový má k dispozici poradní sbory vlády, zřízené při předsednictvu ministerské rady. U politických úřadů I. a II. stolice mohou být zřízeny poradní sbory pro otázky cenové. Působnost, organizaci a způsob jednání těchto sborů stanoví vládní nařízení.

§ 18.

Součinnost soudů, úřadů, obcí a jiných orgánů veřejné správy.

(1) Soudy, úřady, obce a jiné orgány veřejné správy jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení.

(2) Příkazy a zákazy vydané podle tohoto nařízení jsou pro všechny správní úřady, orgány a soudy závazné.

§ 19.

Soudní kontrola ve věcech kartelových.

Rozhodování o stížnostech proti rozhodnutím a opatřením nejvyššího úřadu cenového ve věcech upravených zákonem č. 141/1933 Sb. z. a n. a vládním nařízením ze dne 21. října 1933, č. 207 Sb. z. a n., o použití některých ustanovení kartelového zákona na nepřiměřeně vysoké ceny (sazby) neurčené kartelovými úmluvami, přísluší nejvyššímu správnímu soudu.

ČÁST ŠESTÁ.

Závěrečná ustanovení.

§ 20.

Nestanoví-li se v tomto nařízení jinak, platí jeho předpisy o zboží přiměřeně i o statcích.

§ 21.

Nařízení předsedy vlády (§ 2, odst. 1) se vyhláší ve Sbírce zákonů a nařízení. Ostatní nařízení a opatření úřadů, vydaná podle tohoto nařízení, která mají být veřejně vyhlášena, jest uveřejniti a vyhlásiti, není-li stanoveno jinak, způsobem v místě obvyklým.

§ 22.

Ustanovení tohoto nařízení o přechodu působnosti podle § 3, odst. 1 se týkají především provádění předpisů:

a) § 17, odst. 3 nařízení ze dne 29. srpna 1916, č. 278 ř. z., o dani ze zapalovadel, a vládního nařízení ze dne 22. prosince 1931, č. 3 Sb. z. a n. z roku 1932, o nejvyšších cenách zápalek, ve znění vládního nařízení ze dne 12. dubna 1935, č. 85 Sb. z. a n.,

b) § 6 vládního nařízení ze dne 7. května 1920, č. 377 Sb. z. a n., o výrobě a obchodu potravinovými náhražkami, pokud jde o posouzení přiměřenosti cen,

c) vládního nařízení ze dne 3. září 1920, č. 516 Sb. z. a n., o zásobování obyvatelstva a opatření důležitých podniků státních předměty potřeby,

d) § 12 zákona ze dne 20. prosince 1923, č. 9 Sb. z. a n. z roku 1924, kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i dovoz jejich z ciziny,

e) § 20 zákona ze dne 27. listopadu 1930, č. 168 Sb. z. a n., o dani z piva, ve znění zákona ze dne 21. prosince 1937, č. 250 Sb. z.

a n., a vládního nařízení ze dne 16. listopadu 1938, č. 294 Sb. z. a n.,

f) § 7 zákona ze dne 7. června 1932, č. 86 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení o dani z lihu a upravuje hospodaření s lihem,

g) § 11 zákona ze dne 15. července 1932, č. 123 Sb. z. a n., o spotřební dani z droždí,

h) zákona č. 141/1933 Sb. z. a n.,

ch) vládního nařízení č. 207/1933 Sb. z. a n.,

i) vládního nařízení ze dne 20. dubna 1934, č. 76 Sb. z. a n., o stanovení pevných cen mléka a smetan, ve znění vládního nařízení ze dne 23. prosince 1938, č. 386 Sb. z. a n., při čemž přechází na nejvyšší úřad cenový též působnost cenových komisí,

j) § 1, odst. 2 vládního nařízení ze dne 22. března 1935, č. 48 Sb. z. a n., o některých opatřeních v elektrárenském hospodářství, ve znění vládního nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 326 Sb. z. a n.,

k) § 15, odst. 6 zákona ze dne 11. dubna 1935, č. 82 Sb. z. a n., o ochraně a obraně proti leteckým útokům,

l) § 10 zák. č. 41/1936 Sb. z. a n.,

m) části III vládního nařízení ze dne 9. července 1936, č. 251 Sb. z. a n., o úpravě některých poměrů ve výrobě a odbytu škrobu a dextrinu, při čemž přechází na nejvyšší úřad cenový též působnost cenové komise podle § 15, odst. 3, písm. a) cit. nařízení,

n) vládního nařízení ze dne 21. května 1937, č. 83 Sb. z. a n., o cenách uhlí pro domácí otop,

o) vládního nařízení ze dne 18. června 1937, č. 121 Sb. z. a n., jímž se stanoví možnost vydání cenových směrnic v některých živnostech, ve znění vládního nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 360 Sb. z. a n.,

p) opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 288 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních bytové péče,

q) ustanovení živnostenského řádu a předpisů jej měnících a doplňujících.

§ 23.

(1) Nejvyšší úřad cenový má právo jmenovati svého zástupce do hospodářských sdružení nebo útvarů řízeného hospodářství, zejména do

a) Československé obilní společnosti (§ 35 vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými

krmivými, ve znění předpisů je měnících a doplňujících),

b) Česko-Moravské společnosti pro obchod ranými brambory, společnosti s ručením obmezeným (§ 20 vládního nařízení ze dne 21. března 1939, č. 95 Sb. z. a n., o úpravě pěstování a odbytu raných bramborů),

c) dřevařského syndikátu (§ 4 vládního nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 327 Sb. z. a n., o mimořádné úpravě těžby dřeva a úpravě lesního a dřevařského hospodářství),

d) syndikátu pro zpeněžování dobytka a výrobků živočišných,

e) kuratorií vyrovnávacích mléčných fondů (§ 2 zákona ze dne 15. května 1934, č. 94 Sb. z. a n., o vyrovnávacích fondech mléčných),

f) lihové komise (§ 8 zák. č. 86/1932 Sb. z. a n.),

g) komise zřízené podle § 8 vládního nařízení ze dne 18. června 1937, č. 120 Sb. z. a n., o zpracování některých tuzemských olejnatých semen při výrobě umělých tuků jedlých v r. 1937,

h) komise vlnářská (§ 6 vládního nařízení ze dne 30. června 1937, č. 159 Sb. z. a n., o úpravě některých výrobních a odbytových poměrů domácí výroby vlny),

ch) Sboru pro záležitosti sklářské výroby (§ 17 vládního nařízení ze dne 20. prosince 1935, č. 2 Sb. z. a n. z roku 1936, o některých organizačních a jiných opatřeních ve výrobě skla),

i) Sboru pro textilní hospodářství (§ 13 vládního nařízení ze dne 9. července 1936, č. 228 Sb. z. a n., o některých organizačních a jiných opatřeních v textilní výrobě),

j) Sboru pro záležitosti průmyslu bramborového škrobu (§ 9 vl. nař. č. 251/1936 Sb. z. a n.),

k) Sboru pro záležitosti průmyslu škrobového cukru (§ 9 vládního nařízení ze dne 9. července 1936, č. 252 Sb. z. a n., o úpravě některých poměrů ve výrobě a odbytu škrobového cukru do tuzemska).

(2) Zástupci nejvyššího úřadu cenového přísluší hájiti zájmy vyplývající z působnosti tohoto úřadu (§ 1). V případech uvedených v odstavci 1, písm. a) až h) má zástupce nejvyššího úřadu cenového právo zastaviti usnesení a opatření, o nichž má za to, že jsou s hlediska působnosti nejvyššího úřadu cenového škodlivá, a to s účinkem, že taková usnesení nebo opatření musí býti předložena

nejvyššímu úřadu cenovému a nesmí býti vykonána dříve, pokud o nich tento úřad nerozhodne.

(3) Případné spory mezi zástupcem nejvyššího úřadu cenového a zástupcem jiného ministerstva při výkonu dozoru podle odstavce 1 rozhodne předseda vlády.

§ 24.

(1) Tímto nařízením se ruší, případně mění předpisy, pokud mu odporují. Zejména se zrušují ustanovení

a) zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., o trestání válečné lichvy, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících,

b) vládního nařízení ze dne 24. ledna 1936, č. 27 Sb. z. a n., o rozhodčích komisích pro stanovení cen stavebních hmot,

c) vládního nařízení ze dne 6. října 1936, č. 264 Sb. z. a n., o opatřeních proti bezdůvodnému zdražování, ve znění vládního nařízení ze dne 11. června 1937, č. 104 Sb. z. a n., a vládního nařízení ze dne 12. prosince 1938, č. 321 Sb. z. a n.

(2) Vládní nařízení č. 516/1920 Sb. z. a n. zůstává v platnosti, pokud neodporuje tomuto nařízení. Náhrady, ceny a úplaty podle §§ 4 až 9 cit. nařízení stanoví příslušný úřad v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým; o námitkách podle § 5 cit. nařízení rozhoduje příslušné ministerstvo v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým.

(3) Ustanovení dosud platných zákonů a nařízení o cenách zboží a úkonů a o úplatách (§ 1, odst. 1) zůstávají dále v platnosti, pokud předseda vlády neučiní v tomto směru jinou úpravu podle § 2, odst. 1.

§ 25.

Toto nařízení provede předseda vlády v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

122.

Vládní nařízení

ze dne 28. dubna 1939,

kterým se upravuje lesní těžba v hospodářském roce 1938/1939.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Majitelé lesů, jejichž lesy přesahují výměru 50 ha, jsou povinni těžiti do 1. října 1939 v rámci běžného schváleného hospodářského plánu (programu) 150% pro běžný hospodářský rok přípustné roční těžby jehličnatých dřevin.

(2) Majitelé lesů, jejichž lesy přesahují výměru 50 ha, kteří však v běžném hospodářském roce nehospodaří podle schváleného hospodářského plánu (programu), jsou povinni vytěžiti do téže lhůty 150% přípustné roční těžby jehličnatých dřevin podle §§ 3 a 4 zákona ze dne 29. února 1928, č. 37 Sb. z. a n., o zatímní ochraně lesů.

(3) Ministerstvo zemědělství vydá směrnice o tom, v jakých dřevinách a družících (sortimentech) má býti tato zvýšená těžba provedena. Směrnice ty vyhlásí ministerstvo zemědělství v Úředním listě.

§ 2.

Ministerstvo zemědělství může v odůvodněných případech k návrhu osvoboditi zcela nebo z části majitele lesa od povinnosti podle § 1.

§ 3.

(1) Majitelům lesa, kterým byla již podle dosavadních předpisů pro běžný hospodářský rok 1938/1939 povolena těžba nad 100% přípustné těžby jehličnatých dřevin, budou k jejich žádosti vráceny dávky za úřední úkony a příspěvky dřevařského syndikátu za toto povolení zaplacené. Majitel lesa může tento nárok uplatniti do 31. prosince 1939.

(2) Při vyměřování daně důchodové z příjmů dosažených ze zvýšené těžby podle tohoto nařízení přiznává se úleva podle § 22, odst. 3 zákona o přímých daních.

§ 4.

(1) Majitelům lesů může býti okresním úřadem uloženo složit jako záruku k za-